

Literární sešity

ZŠ B. Dvorského

Kapka naděje

Veronika Válková, 6.C

V lavici sedím,
do okna hledím.

Nic nevnímám,
pomalu usínám.

Přemýšlím nad věcí,
že lidé jsou nějací.

Že lidé jsou jiní
a proč se lidé mění.

Otázku „proč nezapadám“
v hlavě pořád mám.

A proč jiná jsem?

Je to mým úsměvem?

Když z očí slzy mi kapou,
myšlenky prolítají mi hlavou.

Co když za to můžu já?

A co když taky ne?

Mít ze sebe někdy radost,
prý chci jen pozornost.

Ale ty nevíš tu pravdu.

Tu moji pravdu...

On

Klára Pěčonková, 8.B

On je ten pravý, přeci jen jemu věřím.

Zdá se mi o tobě sen, který nezapomeneme.

Ten polibek s tebou je úžasný, ale takhle dál nemůže to být,
toužím s tebou být, ale můžu nadějně snít.

Proč se mnou nechceš být, když o mě každý den sníš? Když spolu mluvíme,
tak po sobě toužíme, když se vidíme, tak po sobě toužíme, když se vidíme,
přeci o sobě sníme.

Laská je krásný pocit, ale s tebou v plamenech hořet nechci.

Minulost je za námi a budoucnost před námi. Pojdme se znovu zamilovat,
a ne se dál oddalovat. Nedokážu tvým rtům odolat, když mi řekneš,
pojd' se vášnivě zamilovat.

Ted' a tady ti to říkám od srdce, miluji tě.

Ztracený svět aneb To je ten surrealismus

Kristián Horváth, 8.B

Jana jela na nákup, potkala tam Natalu.

Hop, Jani, nechod' sem, nebo tě sežere vlk.

Naty, co tu děláš? Do toho ti nic není, protože všechno se tu mění.

Tady klokan, tady potkan, tady lachtan a tu tramvaj.

Moje máma běží, div se jí vlasy neježí.

Utíká a utíká, zjevila se panna božská a ta praví: Jeníku, udělej pár taháků.

A ta Jana v obchodě narazila do lodě.

Krvácí a krvácí, přemýšlí nad větou tázací.

A ta věta zní: Co Naty sní? Asi vločky, asi kočky, možno taky vlasy.

Fuj fuj fuj, to je pokoj můj.

Slova, která tu říkám, to si jenom namlouvám.

Ahoj, mámo, ahoj, Naty, mějte se dobře, pořád, navždy.

4Z a zbytek (úryvek z básnické poémy)

Veronika Nohelová, 8.B

Chci do toho lesa běžet.

Běžet a křičet, co mi plíce stačí.

Udělat to, po čem mé srdce lační.

A pak vyhovět svému tělu,

rozdrtit své myšlenky na maděru.

Křičet, výskat a snít.

To je přání mé.

Objímat kmeny stromů až do noci ponuré.

A až půlnoční zvony začnou hrát, bude se mi o tobě zdát.

Ve snu budu smát se, mluvit, lkát.

A ty mi na to řekneš, že jsi můj blízký kamarád.

Proč právě on?

Vladimíra Radová, 6.C

Vždy když přemýšlím, je tam on.

Vždy když sním, je tam on.

Nikdy jsem nedostala odpověď proč právě on.

Lituji, když ho zase potkávám ve snech.

Lituji, když zase vzpomínám na něj.

Ale v životě bych ani jednu vteřinu nevzala zpět.

Vždy když se na tebe kouknu, je mi smutno.

Ale proč?

To už nevím.

Rok za rokem utíká, a mně zbývá jen chvilinka.

Holky chce až později,
prý věčně na škodu bývají.